

Интерактивни-кооперативни облици учења

У интерактивном учењу основа учења је размена педагошких компетенција између саме деце или између деце и одраслих.

Размене међу вршњацима су врло значајне - деца ефикасније уче једна од других, сарађују, износе своје идеје, мишљења и ставове, супротстављају се једни другима, уче вештину договарања, толерантног доношења одлука, трагају за решењем како би дошла до заједничког става. Полазна основа кооперативног учења јесте да се учи кроз интеракцију, и то асиметричну, у којој су партнери деца и одрасли. Дете у ову педагошку интеракцију улази са својим предзнањима и умењима, активно их улаже и само је активни конструктор свог знања. Васпитач и дете су активни партнери у изграђивању знања. Партнерски однос у асиметричној комуникацији подразумева уважавање стварних могућности деце. То је однос заједничког учешћа деце и одраслог у пословима за које су деца стварно способна. У кооперативним облицима учења размена се може одвијати кроз дијаде, тријаде деце, мање и веће групе, кроз размену између деце истих или различитих узрасних група и размену са одраслима различите доби.

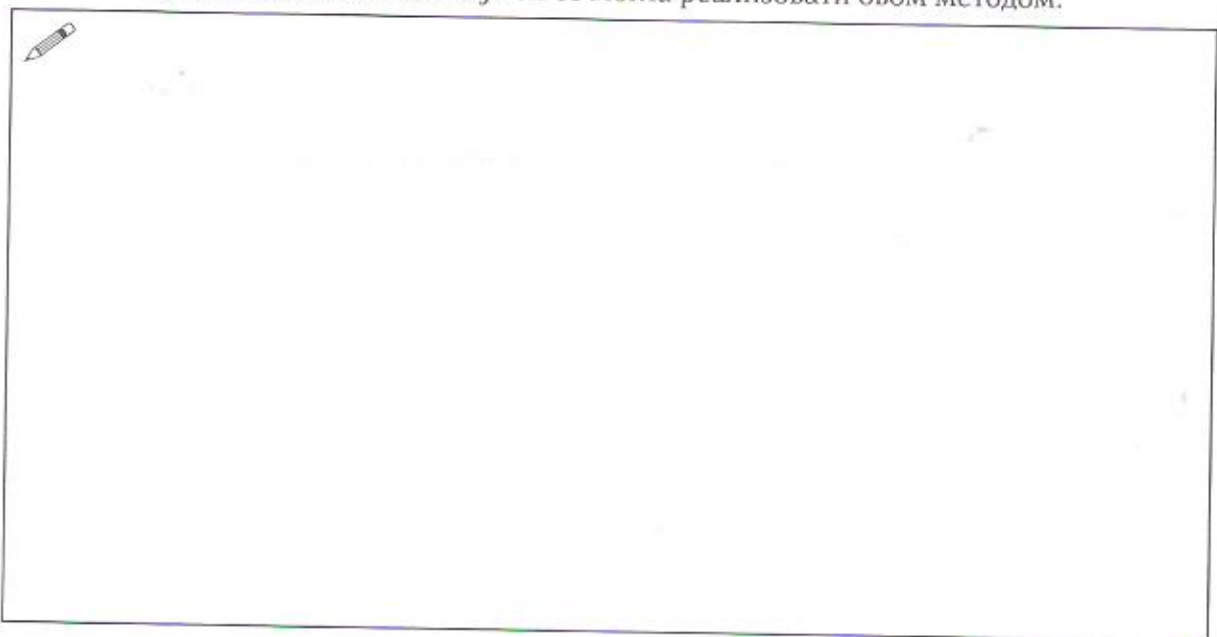
Интерактивним - кооперативним учењем повећава се:

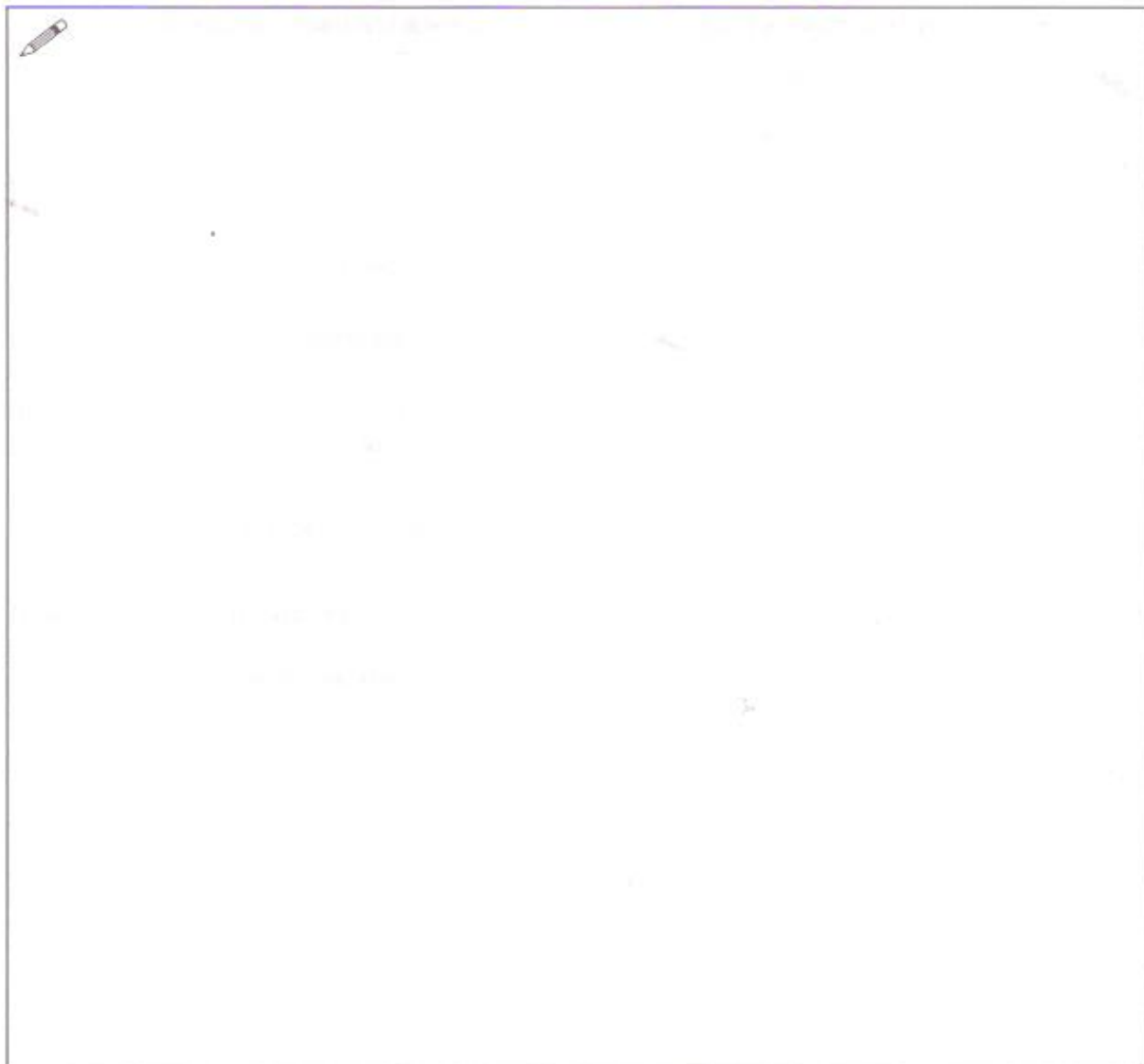
- мотивација деце за учење,
- активно учешће у процесу учења и
- обим сазнања и умења.

Подстиче се: развој мисаоних процеса, сарадња и комуникација.

Развија се: осећај припадности, прихваћености, поверења у друге, интересовање за свет који окружује дете.

→ Осмислите активност која би се могла реализовати овом методом.

Учење по моделу

(учење имитацијом, посмајтрањем, ојсервационо учење, учење љушем иденџификације)

Ови различити термини описују јединствени метод учења. Дете учи на тај начин што види нешто ново код других, затим понавља, присваја и тиме долази до новог сазнања. Постоје значајне разлике у природи процеса који су означени појединим од наведених термина. Ако се изузму најједноставнији облици имитације, учење по моделу је прави облик интерактивног учења. У њему се одвија интензивна интеракција између понуђених модела понашања и детета које учи. Дете најчешће учи спонтано. Када ступи у интеракцију са физичком и социјалном средином, дете постаје активно и врши избор модела понашања који ће присвојити.

До учења по моделу долази само ако је дете снажно мотивисано и ако разуме смисао модела понашања који треба да усвоји (Ивић, Пешикан, Јанковић).